

313 29.07.2008

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind ședințele
comune ale Guvernului României**

Analizând propunerea legislativă privind ședințele comune ale Guvernului României, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B312 din 27.06.2008,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată, și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente :

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare organizarea anuală a unor ședințe comune de către Guvernul României, cu Guvernele Republicii Moldova, Ucrainei, Bulgariei și Serbiei prin alternanță, în fiecare din statele participante, ședințe în care se pot semna documente bilaterale, cu respectarea Constituției României și a legilor statului român.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.e) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) teza întâi din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. Menționăm că între România și Republica Ungară, Ucraina, Republica Bulgaria și fosta Republică Federală Iugoslavia există încheiate o serie de tratate de înțelegere, colaborare și bună vecinătate ratificate prin lege, în timp ce cu Republica Moldova a avut loc între

14 și 15 mai 2008, la București, o nouă rundă de negocieri referitoare la Tratatul dintre Republica Moldova și România de parteneriat și cooperare.

În Tratatul de înțelegere, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară, semnat la Timișoara, la 16 septembrie 1996, ratificat prin Legea nr.113/1996, la art.5 alin.(3) teza a doua, se prevede că, cel puțin o dată pe an, va avea loc o întâlnire a primilor-miniștri, iar miniștrii afacerilor externe vor proceda cel puțin o dată pe an la trecerea în revistă a aplicării acestui tratat.

În același context, potrivit alin.(4), „întâlnirile regulate ale conducătorilor altor ministere și instituții centrale vor fi reglementate prin înțelegerile ce se vor încheia între acestea”.

În Tratatul cu privire la relațiile de bună vecinătate și cooperare dintre România și Ucraina, semnat la Constanța, la 2 iunie 1997, ratificat prin Legea nr.129/1997, la art.10 alin.1, se precizează că, „pentru a asigura dezvoltarea și aprofundarea relațiilor bilaterale, precum și pentru efectuarea unor schimburi de vederi referitoare la problemele internaționale, părțile contractate vor favoriza contactele regulate dintre organele și instituțiile lor centrale și locale. În acest sens, anual, vor avea loc întâlniri la nivel de șefi de stat sau de guvern sau întâlniri ale miniștrilor afacerilor externe.

Potrivit art.16 din Tratatul de prietenie, colaborare și bună vecinătate între România și Republica Bulgaria „părțile contractante vor dezvolta relațiile lor reciproce prin realizarea de contacte la toate nivelurile și în toate domeniile. Ele vor organiza consultări la nivelul șefilor de stat și de guvern, pe probleme bilaterale și internaționale de interes comun”.

Tratatul cu privire la relațiile de prietenie, bună vecinătate și cooperare între România și Republica Federală Iugoslavia, ratificat prin Legea nr.112/1996, prevede la art.9 că „părțile contractante vor lărgi dialogul politic la cel mai înalt nivel și consultările regulate, la diferite niveluri și în domenii convenite, în scopul dezvoltării și aprofundării în continuare a relațiilor bilaterale și pentru a armoniza pozițiile lor în problemele internaționale”.

Așadar, organizarea unor ședințe comune de către Guvernul României cu guvernele altor state, nu se poate face decât pe baza unor acorduri bilaterale și nu pe baza unui act normativ intern, deoarece acesta nu poate impune obligații pentru respectivele guverne.

Acest lucru ar reprezenta o ingerință în treburile interne ale altor state, încălcându-se principiul de drept internațional al neamestecului în treburile interne ale statelor, prevăzut de art.2 pct.7 din Carta Organizației Națiunilor Unite, semnată la 26 iunie 1945 la San Francisco.

3. Nici din punct de vedere al soluțiilor propuse proiectul nu este consecvent, deoarece în timp ce potrivit art.3 alin.(1) locul de desfășurare a ședințelor comune va fi stabilit de Guvernele **celor două țări** participante la întâlniri, alin.(2) al aceluiași articol stabilește că ședințele comune au loc, prin alternanță în **fiecare dintre țările participante**.

Față de cele arătate mai sus, proiectul nu poate fi promovat în actuala redactare.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 285 / 20.02.2014